

cember 1920, i hvilket det siges, at Understøttelsen maa i intet Tilfælde overstige $\frac{2}{3}$ af den paa Stedet almindelige Arbejds løn henholdsvis for mandlige og for kvindelige Arbejdere. Jeg antager, at den Afgørelse, det ærede Medlem Hr. Stauning her sigtede til, er en Afgørelse, der er truffet i Ministeriet paa Grund af en Forespørgsel fra Kalundborg Byraad, og jeg maa da derom sige, at efter min Formening kan der, naar man fastholder den sædvanlige Arbejds løn paa Stedet henholdsvis for mandlige og for kvindelige Arbejdere som Rettesnor for Understøttelsens Størrelse, kun være Tale om den Dagløn, der kan tjenes i Henhold til den fastsatte Timeløn; thi hvis der skulde være Tale om Akkordlønninger i dette Forhold, kunde man ikke fastsætte nogen almindelig Regel, idet det, som et Menneske kan indtjene ved Akkord, ikke blot er afhængigt af Akkordsatsen, men i meget væsentlig Grad af den vedkommendes Duelighed og Flid. Og at det har været Daglønnen, man har haft for Øje, da nævnte Lov af 22. December 1920 blev givet, derom ser jeg en Tilkendegivelse bl. a. — jeg kunde nævne mere —, men bl. a. i Bekendtgørelsens Afsnit D, der indeholder Regler angaaende Ydelse af ekstraordinær Arbejds løshedsunderstøttelse i Frederiksberg og Københavns Kommuner. I dette Afsnit D, som angaar delvis Arbejds løshed, siges udtrykkelig, at til Personer, hvis Arbejdstid er nedsat, kan der ydes Støtte for visse Dage — Reglerne derfor er det ikke nødvendigt at oplæse —, og der fortsættes: dog at Understøttelsen paa de ledige Dage i alt Fald ikke maa overstige $\frac{2}{3}$ af den paa Stedet almindelige Dagløn henholdsvis for mandlige og for kvindelige Arbejdere. Det er Regler, givne for ekstraordinær Arbejds løshedsunderstøttelse i København og Frederiksberg Kommuner i Tilknytning til sidste Stykke af § 2 i Loven af 22. December 1920, og disse Regler falder ganske i Traad med den Afgørelse, der af Indenrigsministeriet er truffet paa Grundlag af Forespørgselen fra Kalundborg Byraad. Nu ved jeg jo ikke, om det ærede Medlem Hr. Stauning eller Københavns Kommunalbestyrelse, da disse Regler blev givet, har gjort Indsigelse mod Bestemmelserne i Afsnittet, men jeg maa antage, at de har gjort det, siden det ærede Medlem Hr. Stauning her gør sig til Talsmand for en Fortolkning som den, han her fremfører; det er jo muligt, at det ærede Medlem vil oplyse, om der i København paa det Tidspunkt er gjort Indsigelse i saa Henseende. Thi hvis det

er Tilfældet, er det i alt Fald en Gentagelse heraf, det ærede Medlem Hr. Stauning fremkom med her, og er der ikke gjort Indsigelse fra Københavns Kommunes Side, synes der mig deri at ligge en Godkendelse af Ministeriets Afgørelse fra Kommunens Side og altsaa ogsaa fra det ærede Medlem Hr. Staunings Side, som jo spiller en fremtrædende Rolle indenfor Københavns Kommunes Ledelse. Derfor synes jeg ikke, der er Anledning til at rejse denne Forespørgsel her.

Til det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen, der stillede en Række Spørgsmaal, skal jeg svare, at hvad Statstilskud til Iværksættelse af kommunale Arbejder angaar, er det givet i Henhold til Loven om midlertidigt Statstilskud til kommunale Arbejder af 22. December 1920, hvorefter man, som det ærede Medlem rigtig sagde, kan gaa op til et Rentetilskud paa 4 pCt. Dette Maksimalbeløb er i Almindelighed anvendt, naar Talen har været om Tilskud til Byggeforetagender, medens man, naar der har været Tale om Tilskud til Arbejder af anden Karakter, som Regel ikke er gaaet højere end til 3 pCt. Og naar det ærede Medlem nu spørger, om man fortsat vil give dette Rentetilskud, kan jeg dertil kun svare, at det vil selvfølgelig blive givet i Henhold til Lovens Bestemmelser derom, saa længe denne Lov bestaar, det vil sige for Tiden indtil 1. December, idet man dog i Ministeriet naturligvis, som Tilfældet hele Tiden har været, forbeholder sig en Bedømmelse af om det er Arbejder, som har den Karakter, vi maa forlange, at Arbejder skal have, for at Renteydelsen skal kunne gives. Nu spørger det ærede Medlem videre: Vil nærværende Lovforslags Regler om Nødhjælpsarbejder faa Indflydelse paa Ministeriets Stilling til de eventuelle kommunale Arbejder, saafremt disse Regler bliver gennemført? Dertil maa jeg svare, at naar dette Lovforslag er gennemført, vil Spørgsmaalet om kommunale Arbejders Iværksættelse med Tilskud fra andre Mynigheder selvfølgelig i hvert enkelt Tilfælde blive forelagt det Amtsudvalg, som vil faa Bedømmelsen af, om disse Arbejder kommer ind under Begrebet Nødhjælpsarbejder, og hvis Amtsudvalget da skønner, at Arbejdet maa betegnes som et Nødhjælpsarbejde, som et, der sættes i Værk for at afhjælpe Arbejds løshed, og som ellers ikke, eller i hvert Tilfælde ikke for Tiden, vilde blive sat i Værk, saa kommer naturligvis dette Arbejde uanset Loven, som udløber nu den 1. December, ind under de Regler,